

CSERÉPEDÉNY...

Makovei János

Az életem csak
egyszerű cserépedény.
Nem díszhelyre való,
S tudom, nem előkelő.

Észrevenné valaki?
Erre nincs remény.
A napi szolgálat sok,
S kevés az őszinte szó.

Tudom, tűz égetett,
így lettem kemény.
Magam törékeny vagyok,
Kemény kezeztől félek,

Mert szolgálatom ez:
legyek cserépedény.
Naponta készen várni,
Megüresedni, telni újra.

Ettől derüljön fel az
elesett, az örök szegény.
Ha félretesznek olykor,
Várni a szolgáló holnapot.

Mindig készen várni!
Ez nem pompa, nem fény.
Ez szolgálat, ez munka:
Mindig kézben lenni,
Ha valahová csupán
ez kell: cserépedény.

Ha már nincs remény,
Ha a markoló kéz kemény,
Ha már nem ragyog felettem fény,
Ha még szegényebb lett aki szegény,
Szolgálatodra ott leszek Uram,
Én - a törékeny, szürke cserépedény.

Forrás: www.keresztenydalok.hu